

L'Esquella de la Torratxa

ANY LII - Núm 2589 - 15 cts. - Atrassats 30

EL CAMPIONAT

—Aquest any, ens perteneix a nosaltres; el portarem a l'Exposició.

TEATRE NUEVO

Tots els dies la revista de
gran espectacle

MUSEUM

BICICLETES ESPORTS
ACCESORIS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Telèfon 12303 - BARCELONA

DEMANEU TARIFES DE PREUS

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sofrir inútilment de les dites malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Catxets del Doctor Solvré. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 5'50 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acné*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, viciis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les Píndoles depuratives del Dr. Solvré, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolt, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, florons, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòrrica* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les Gragees potencials del Dr. Solvré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franquex a Oficines Laboratori Sòkatarg, carrer del Ter, 16. telèfon 544 S. M. Barcelona, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desentrellament, tractament i guariment de les dites malalties.

Teatre Català NOVEDADES

Gran Companyia Catalana

Diumenge, a dos quarts de quatre, el gran espectacle **El viatge prodigiós d'en Pere Sense Por**, d'en Folch i Torres. A les 6: l'exitós còmic **Un cap de Trons**, i el divertit sàinet d'en Rusiñol **Gente Bien**. Nit, a les 10: **Les Il·lustracions d'Angelina**, d'en Sagarra, i **Gente Bien**. Dies 15, 16, 17, nit: 3 Grands Galas de Comedie Française pour la grand vedette **Fernande Albany** et sa troupe.

Es d'espata en Comptaduria

Blenorràgics:

No ho dubteu. El guariment de la vostra purgació està amb els

Cachets Neisserinos

Exit garantit. Tractament ràpid, discret i sense molèsties

Venda: Farmàcies i Centres d'específics

Preu de la capsa: 5'50 pessetes

Mai les càpsules peruvianes Borrell

no han deixat de guarir aviat i radicalment les **BLÉNORRAGIES** (purgacions) **GONORREES** i tots els altres **FLUIXOS** de les vies urinàries, per **CRÒNIQUES** que fossin

Medicació discreta en el seu us

Venda: **SEGALA**, o a l'autor **A. BORRELL**

Comte de l'Asalto, 5, cantonada Sant Ramon. - BARCELONA

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

Els prudents

TEATRE SINTÈTIC

IRI, jo volia parlar-li...

—Res, home, què m'ha de dir vostè...

—Veurà és que...

—Calli, home de Déu, calli...

—Però si és que...

—Pts... Vol fer el favor? Res d'això...

—Oh, és que, francament, si no li parlo d'això que és d'actualitat

no sé pas què dir-li...

—Li he dit que no, i que no...

—Bé, veurà...

—Tampoc...

—Miri...

—Ja li deia jo...

—Tan aviat?

—Figuri's com va anar la cosa...

—Frec a frec...

—Tanmateix...

—Així és que...

—Deixem-ho córrer?

—Com vostè vulgui...

—Vaja...

—Silenci-ho...

—Més val...

—Seria curios saber...

—Però per què vol saber-ho...

—Oh! Jo...

—Per curiositat?

—Sí, bé, està clar...

—Matem-ho?

—Arriba, que m'enganyes!

—No, home, no...

—I jo li dic que sí...

—Doncs jo li puc assegurar que no...

—Sí!

—No!

—Sí!!

—No!!

—Vaja, no en parlem més...

—Doncs n'hauríem de parlar.

—Que em vol comprometre vostè...

—Però és que si no parlo...

—Mossegui's la llengua, home, mossegui's la llengua...

—Vatua!

—Muts!

—Muts!

—I tan bonica com era la cosa...

—Figuri's!

—Era nen?

—Més aviat nena!

—Tururut!

—Tururut!

—I ja li vaig dir, "qui no vulgui pols que no vagi a l'era".

—I allò altre de "A buen hambre no hay pan duro"...

—I allò de més amunt: "Honni soit qui mal y pense"...

—Doncs trobo que m'agrada més allò altre de "La donna e movile..."

—Deu ésser perquè té música...

—Oh, no, al costat de ço alemany: "kein mal its kein mal..."

—I què vol dir això?

—No sé si està gaire ben escrit, però crec que vol dir "Una vegada no és cap vegada..."

—De quina òpera és això que no ho conec...

—Deu ésser de "La Walkíria..."

—Caram!

—I que en sap aquest xicot!

—Em sembla que ja hem enraonat massa...

—I tant!

—Callem?

—Callem!

—Que plou?

—De vegades!

—Si que ho sento.

—Per què

—Oh, vagi a saber... Miri allò que li deia...

—Ja hi tornem?

—Pts!

—Silenci...

—Però si és que...

—Vagi a passeig home, quina manera de comprometre... I ara!

I el senyor Canons se'n va Rambla amunt, amb el tortell a la mà i tarallejant un couplet de moda.

FRANCESC MADRID

LLIBRES VELL

Som a una llibreria de vell. Dos jovenets remenen llibres amb visible curiositat. L'un d'ells pregunta a l'altre, amb un llibre a la mà:

—Coneixes aquest autor?

—No.

L'amo, que és sevillà, interromp:

—¡Hombre, López-Picón! ¿No le conocen? Es un poeta argentino, que Octavio Saltar ha traducido al catalán.

Els noiets segueixen remenant llibres. Un d'ells topa amb un exemplar antic, però intacte de "La ben plantada".

—I d'aquest, n'has llegit res?

L'amo, intervenint altra volta:

—Xenius? Un escritor catalán muy notable. Murió no sé si en el año veintidos o veinticuatro. Escribía en "La Veu". Ahora ha salido un chico madrileño, un tal Eugenio d'Ors, que le imita muy bien, i escribe unas cosas muy raras en "El Día Gráfico".

SENYORS

Durant l'actuació de la companyia del "Grand Guinyol" de París, al Novetats. Finida la representació de "Le rendez-vous du 4", el senyor B. — de l'alt comerç barceloní — passa a saludar al senyor G. — de l'alta banca barcelonina — que ocupa una llotja.

—Què li ha semblat aquesta obreta? — pregunta el senyor B.

I, com que hi ha confiança, respon el senyor G.:

—Només n'he entès els trets de revòlver.

UN FET SENSE IMPORTANCIA

Dies enrera, a Barcelona, passà un fet que a uns ha semblat extraordinari, i a altres vulgaríssim: dos metges, el de capçalera i el forense, han certificat la mort d'una dona viva.

Als amics dels metges els ha semblat extraordinari el fet; als enemics, vulgaríssim. Els enemics s'expliquen fàcilment que el metge tingui odi a l'home sa, i ja que no el pot matar de debò, certifiqui la seva mort. A aquesta mena de gent, el metge els fa més por que una pedregada. Els sembla un càstig, un flagell. Porten la mala estrugància a la casa on entren.

Molière, indubtablement, ha fet adeptes.

Però, com pot ésser que un metge, és a dir: un home la missió del qual consisteix en guarir la gent, s'equivocui d'una manera tan llastimosa?

Es que els metges són uns rucs? Es que són uns ignorants, uns cretins? No, no; de cap manera. Nosaltres en coneixem que estudien amb fe, que han fet de la carrera un sacerdocí, que són uns enamorats de la ciència.

Però en coneixem d'altres que han obtingut el títol de la següent manera: jugant al billar i al set-i-mig; freqüentant els balls de disfresses, els cabarets i els music-halls; anant a "madrugar" als cinemes; llegint, quan han tingut ganes d'estudiar, les novel·les de Felipe Trigo i algun altre novellista pervers (?); anant a la Universitat, a la plaça, entenem-nos, a pendre-hi el sol i a pendre-hi el vermut; empenyat-se els llibres de text; fent vagues per a demanar que els permetessin no estudiar tant; cercant, en època d'exà-

mens, alguna recomanació de pes per a obtenir el títol. I així, fins a obtenir-lo.

Un cop amb el títol a la butxaca, hom compra uns quants volums de ciències mèdiques, es subscriu a algunes revistes professionals... i a viure, i a cercar malalts per a poder viure!

Cal que això ens faci dubtar dels metges? No: cal que ens faci dubtar dels que no estudien.

VIRAI

Un tràngol matrimonial

El meu amic Rodríguez, abans era un dels bútxares més anomenats de Barcelona. Ara, però, està curat de tal manera, que no podrieu tan sols convèncer-lo de venir amb vosaltres a fer unes copetes a cal Joan.

El seu canvi, per tots el que el coneixíem, era cosa de miracle; no ens podíem empassar aquest canvi tan sobtat, i, a més, tan radical. Qui més qui menys, s'ha proposat una dotzena de vegades canviar de vida, anant a dormir d'hora cada dia i llevar-se amb el sol. El que passa és que això no són res més mai que projectes, i si ho fem, dura, a més durar, dos o tres dies. Per això, quan algú de la colla va dir que En Rodríguez s'acomiadava de nosaltres per sempre, tots férem una rialleta i vàrem pensar: fins una altra.

Aquesta vegada, però, totes les prediccions fallaren, i no ha tornat a veure-se'l per cabarets, music-halls ni tan solament amb una amigueta que tenia al Liceu.

Per nosaltres, ja era un cas perdut de regeneració, i en parlàvem com d'un desertor; però l'altre dia, un cosí seu ens va explicar el perquè de tot això, i, francament, a qualsevol que li hagués passat el seu cas, em penso que hauria fet el mateix.

Figureu-vos que un dia que volia, com feia de tant en tant, passar unes hores divertit amb aquella amigueta rossa de què us he parlat, anuncià a la dona que tenia de marxar a Tarragona a veure com es comportava el seu representant, que feia molt de temps que no enviava gaires notes. La seva dona, com sempre, li arreglà el maletí recomanant-li que no es posés massa prop de la porta en el tren, no fos cas que agafés un cop d'aire, i tot allò que recomanen les dones quan us poseu de viatge, encara que no sigui més que per anar fins a Molins de Rei.

Ell, tot trempat, lliure ja de la dona, anà a consignar i deixà allà el maletí per recollir-lo l'endemà per la tarda, que tornaria a casa, cansat del viatge i renegant dels negocis que no el deixen mai tranquil, i fins a una altra.

Aquell dia, va ésser complet per ell; es divertí com mai ho havia fet; la Maria, que era una valenciana com n'hi ha poques, i això puc dir-ho com amic que era i sóc d'En Rodríguez, tingué un dia com pocs en solia tenir. Per comble de sort, ni tan sols li demanà diners per comprar-se unes mitges.

El dia, o millor dit, la nit, havia d'acabar a qualsevol lloc d'aquests que no et treuen fins a l'hora d'anar a dormir, o sigui quan ja el dia comença a clarejar. Hi entraven cap allà a les tres de la matinada tots dos; un bon xic alegres ja i disposats a acabar-se d'alegrar. Al cap d'uns moments que hi eren, la rossa Maria va adonar-se

que el seu amic mudava de color i mirava fixament a una parelleta tota amorosida que a un recó de l'establiment estaven com embadalits mirant-se tant, que fins feia pena que passegessin el seu amor tan a la vista de la gent.

De sobte, En Rodríguez, groc com la cera, donà una patacada a la taula, que anà a rodar amb tot el que hi havia al damunt, i d'un salt es plantà al costat d'aquella parella engrapant el braç nu i tornejat d'ella.

—Mala dona, què fas aquí amb aquest mec? — li cridà fora de si.

I ella, sense immutar-se, contestà: — El mateix que tu amb el teu representant de Tarragona.

Era la seva, que feia temps que es malfiava dels viatgets per veure els representants, i havent-lo fet vigilar, s'havia fet acompanyar per un amic de la casa, a qui En Rodríguez no podia veure, perquè li semblava que li buscava la dnoa.

L'escàndol fou dels que formen època, i hi tingueren d'intervenir fins els pares de la dona, però el resultat no podia ésser més desastrós; i d'aleshores ençà, el nostre amic no surt mai de nits ni deixa la dona un moment. Aquesta, de totes maneres, diu el seu cosí que cada dia el troba més avorrit, i diu aquest cosinet, que és molt a la casa, que si en Rodríguez no torna a fer algun viatget a fora, la dona, per donar amenitat al matrimoni, es capaç de cercar una modista que entretingui molta estona.

Veliaquí els perills d'una fidelitat massa exagerada. Les dones no sabreu mai el que volen.

N. MOLINS I FABREGA

Febrer

Arrupida en el camí
hi ha una viola.

¿Com s'ha atrevit a florir
tota sola?

Potser ha vist que l'atmetller
aixecava la florida

i ha dit: "Jo també hi vull ser
en el florir de la vida".

En el segon pas de l'any,
les coses com se daleixen!

Senten l'esclat d'un afany
irresistible i floreixen.

Els homes, ben altrament,
es disfressen amb la dèria
de vestits llampants, creient
que així tapen llur misèria.

Les serpentes de llum
i passió per la carn tendra
tindran un funest resum
en el dimecres de Cendra.

Però triomfa el bon temps
i l'aire clar de bonança.

Sol de febrer que, a l'ensem
que duu flors, porta esperança.

Si el verd dels camps és menut,
els brots ja apunten les fulles.

La sang brota. Joventut,
llença les velles despulles
de l'hivern, i enllà!... Salut!

SALVADOR PERARNAU

ELS DESCUIDATS

L'inventor del paracaigudes, al llençar-se al espai:

—Ai, mare de Déu! Ara m'he descuidat d'agafar l'aparell.

Beutat

Hom afirma que la beutat és feta d'harmonioses proporcions, i cap expressió no en canvia el caràcter. El contorn del rostre, la línia del nas, l'òval dels ulls, el dibuix de la boca, no s'obtenen per cap mena d'artifici.

Es aleshores que preguntem: ¿de quin auxili són a la bellesa, el somriure, l'expressió somniosa, la melancolia? Un esguard acariciador no dona més esclat a la llum de les pupil·les, i una expressió amable als llavis, ¿no té tot el caràcter d'una temptació? Una dona amable no seduirà més que una impassible bellesa?

En veïem molts dies una de dona, que ens encisava sempre per la seva gràcia i distinció. Tenia una manera tan benèvola de mirar, per sota les seves llargues pestanyes, i un somriure perpetu en la boca exquisida!... La toaleta escollida, el pas mesurat, tot denunciava en ella la gran dama. Però el que encantava més que res era la joia serena que manifestava aquesta dona de trobar-se al costat del seu marit. S'endevinava el seu orgull, el seu desig de plaure-li.

Un dia es presentà sense ell, i, de cop, ens semblà una altra dona. El vestit menys atès, més deseixida, alçava la veu, els ulls es fixaven sense cap mena d'indulgència, els llavis tenien una ganyota d'amargura...

...La beutat no era davant meu. Era una dama envellida, que es descansava de les seves actituds encisadores. Demà, potser, en tornar a sortir amb el seu marit, reprendrà el seu paper.

"Catalunya Social" i "El Matí"

Somriem un xic per sota el nas, quan ens parlen de "Catalunya Social". Adhuc en fullejar algun que altre número d'aquest òrgan d'iniciativa social (?), ens preguntem si no fou víctima d'un error el que batejà aquest setmanari amb el nom de "Catalunya Social". El que pinsellà la capçalera d'aquest periòdic, devia oblidar al tinter, que un hom s'anomena social i una collectivitat se socialitza quan els arguments que empren, són estrictament basats en un principi que hipotitza ço que hom vol insinuar com ideal seu.

Aquests senyors no sé a què donen el nom de social, ni quin concepte se'n formen del seu valor espiritual, quan objecten contràriament a tot allò que és primordial, homogeni i sintèticament necessari en la vida dels pobles. Francament, llurs punts de vista desorienten el més hàbil espectador amb la seva varietat d'arguments i canvi d'idees.

Intelligència? Caràcter?

Neix el dia. La llum abraça maternalment la natura i la gronxa suaument, tot cantant-li una cançó. El sol dona el bon dia recolzat en el finestral de l'horitzó.

El seu calor fa llagrimenjar les plantes, que jauen en el sedós matalàs de la verdor fresca. Els ocells canten. I el "Matí" apareix radiant de frescor. Tot són cantúries i dringar de campanes que saluden i ofereixen llur amistat

al "Matí" que acaba de néixer. Però, espereu. Passades unes hores, tot jau en el misteri; el sol s'ha esmunyit lliscant sobre d'uns núvols que el porten a pes de braços. Es que el "Matí" ha mort. Els ocells han emmudit, les plantes s'han endormiscat, esporugits per l'aparició de la lluna que dona llum a l'ocell de nit, que estén les ales i recita una murmuració.

JOAN VALLESPINOS

Art i Artistes

GALERIES LAIETANES

En Dinís Baixeras segueix tan enamorat dels paisatges pirenenics i dels tipus de la nostra costa catalana com sempre, i lts seves teles són el reflex viu de l'ànima de la terra, vista per un temperament d'exquisida sensibilitat i portada als quadros per una mà ferma i dominadora de tots els tecnicismes de la pintura. Amb la seguretat i l'estil de sempre, En Baixeras presenta una exposició que segueix la seva tradició artística.

Les aquarel·les d'En Josep Civil són dignes de lloança per la brillantesa dels colorits i l'encertat del dibuix; ambdues coses posen de manifest el domini que son autor té del procediment, seguint les normes dels mestres d'aquest art.

Poc variat en la seva pintura, en Marian Félez, presenta una sèrie de pintures a l'oli d'assumptes variats, però, un xic monòtons per usar sempre els mateixos procediments i gairebé les mateixes tintes. No obsta això per a restar-li mèrits indubtables, però que el fan poc brillant en un conjunt.

SALA PARES

Na Concepció Boter exposa uns paisatges que podríem dir-ne d'estudi, per quant representen l'esforç d'una artista que encara no ha trobat la forma definitiva d'expressió, però que demostra qualitats de forma i colorit no definitives. Hi han alguns encerts i notes de color ben trobades, en mig de trossos desorientats del tot. En resum, resulta una collecció agradable i fa esperar que en el futur, la senyoreta Boter ens donarà ocasió d'alabar-la sense reserves.

GALERIES AREÑAS

Amb una força de colorit poc corrent i una visió encertada del nostre cel, Na Marguerida Hausmann, ha copiat en els seus quadros tota la llum dels paisatges mallorquins i la policromia dels paisatges mediterranis. Es una artista de mèrit que produeix obres força recomanables.

BORIEL

Els escenògrafs Batlle i Amigó han pintat uns decorats magnífics, de mestre.

S'ha reprès "La dona neta", amb èxit.

OLYMPIA

Ha debutat una companyia de circ eqüestre.

Es de remarcar, d'aquesta companyia, la figura de Miss Quincy, artista d'un veritable mèrit.

TIVOLI

Ha debutat la companyia lírica de Marina Ughetti, de la que forma part Emili Vendrell.

Per la setmana propera anuncien l'estrena de "Los flamencos", del mestre Vives.

ESPAÑOL

"El goig de l'amor" és un vodevil que ha escrit el senyor Antoni G. Cardona. No ha agradat gaire. En realitat, es tracta de poca cosa.

Per avui s'anuncia l'estrena de "L'ajudant del marit", de Pere de Riudevillles.

GOYA

Amichatis i Fernández Burgas han traduït "El séptimo cielo", obra que féu cèlebre un film.

L'obra teatral ha obtingut un gran èxit.

Exit del que ens alegrem i al que ha contribuït la labor de la companyia, sobre tot la senyora Fortuny i el senyor Quadreny.

VICTORIA

Res de nou en aquest teatre. Repertori, repertori del que ja s'ha tornat ranci.

APOLO

Repertori. I "La del soto del parral", que no interessa, ni que la canti Sagi Barba.

I l'estrena de "Los Guzlares", del mestre Morato? Què s'ha fet?

NUEVO

Aquesta és l'última setmana de "Museum".

Sugrañes, però, prepara un altre espectacle.

POLIORAMA

Hi ha donat unes funcions Raquel Meller.

No ens podem estendre molt sobre el seu art, perquè el "couplet" és cosa que no ens interessa massa. Cal dir, però, que Raquel Meller és una veritable artista de la cançó.

I que els anys que ha passat a l'estranger han accentuat, donant-los una més alta categoria, les característiques del seu art.

BARCELONA

"El difunto era mayor", del senyor Lluís Manzano — molt senyor nostre — no ens ha plagut. Ni ens podia plaure. Teatre de teatre, de cartró i paper pintat, teatre per a fer-hi la digestió, "El difunto era mayor" no ens ofereix cap interès.

BOB

CARNESTOLTES I L'INDUMENTARIA

—Sap si deixaran disfressar de dona, aquest any?

Nuvolades, per J. Roig i Raventós

La personalitat literària de Roig i Raventós va aferrant-se de dia en dia. Aquest notable escriptor compta ja amb una obra, si no copiosa, ben important. Recordeu uns títols: *Vaga*, *Infantívols*, *Argelaga florida*, *Animes atüides*, *L'encís de la mar*, *L'ermità Maurici*, *Flama vivent*, *Montnegre*, *Nuvolades*, *Sang nua*.

La quantitat no perjudica pas la qualitat, val a dir-ho. Ara mateix tenim a les mans aquest volum de *Nuvolades*, l'acabem de llegir, i encara ens queda el bon regust de la lectura.

L'obra novel·lística de Roig i Raventós, en la que cada dia s'accentuen les característiques, que cada dia es més personal, si no té l'aspror i la robustesa de l'obra de Víctor Català o Prudenci Bertrana, té una vigor molt digna de notar-se.

Roig i Raventós construeix i dibuixa els tipus amb mà ferma, segura, sap trobar-los els més obscurs replecs psicològics. No de tots els novel·listes poden dir-se semblants coses.

A més a més, Roig i Raventós sap veure el paisatge amb dignitat de gran pintor i amb una gràcia nova.

Sota el títol de *Nuvolades*, s'hi apleguen tres narracions dignes de tots els elogis.

LA NOVA REVISTA

Números d'octubre, novembre i desembre.

A remarcar en aquests darrers números: *Una viatgera francesa del segle xv*(i, per Ramon D. Peres; *Filosofia del luxe*, per Josep Maria Capdevila; *Remarques sobre l'art d'avantguarda*, per Alfons Maseras; *Isidore Ducasse, Comte de Lautréamont*, per Víctor Castre; *Nadal*, per Sebastià Sánchez Juan; *Al marge de Charlot*, per J. Palau; *Notes a l'entorn de l'art d'avantguarda*, per Jaume Miravittles.

I cal remacar també els *Butlletins del temps*, de J. M. López-Picó: justesa, distinció, esperit lúcidament crític.

Bellament editada per la "Unión Musical Española", ha sortit una formosa cançoneta del nostre company Salvador Perarnau, musicada pel mestre Joan Camprubí.

Es un èxit de la gentil artista Roser Coscolla.

ALPHA

AQUEST NUMERO

HA ESTAT VISAT

PER LA CENSURA

FUTBOL

L'ESPANYOL CAMPIO D'ESPANYA

En vers, deuen explicar-se els grans fets;
en prosa sols les tristeses.

Homer

Va de vers (?) i no us enfadeu.
Teló.

Confieso, caro lector,
que, es tarea costosa,
explicar, en breve prosa,
el triunfo del vencedor.

No es posible—haceros cargo—
echar campanas al vuelo,
pues es cierto ¡Vive el cielo!
que en prosa se da lo amargo.

Vengan versos, diréis, pues,
dispuestos a leer lata,
que quizá resulte plata,
o bien un pobre cienpiés.

Voy a meterme en materia,
y decir que el Club Real,
en choque descomunal,
ha conseguido su deria.

A presenciar el partido,
en autos, carriles, buques,
acudieron desde duques,
hasta el socio más sufrido.

Tuvo lugar en Valencia
y en el campo de Mestalla,
la formidable batalla
a que hago referencia.

Partidarios de ambos onces,
y unos cuantos de neutrales,
llenán gradas, laterales,
llenán palcos y sillones.

Jugóse con afán fiero
de conseguir la victoria,
y con ella, la gran gloria,
de ser de España el primero.

El famoso gladiador,
de la Roma legendaria,
resulta un humilde paria,
comparado a un jugador.

Qué heroísmo! qué bravura!
qué pelea! qué batalla!
vaya gigantes de talla!
qué entusiasmo! qué "asaúra"!

El pueblo allí congregado,
llegó al máximo delirio;
incluso prometió un cirio,
por decir: hemos ganado.

Pero al llegar al final,
del disputado partido,
resultó claro vencido,
el de Madrid Club Real.

Dos a uno el marcador,
señalaba claramente;
a favor, naturalmente,
del Español vencedor.

Y tan pronto aquel mortal,
que, ufano, toca el pito,
señaló, cual es de rito,
el final de la final,
los buenos españolistas,
cantaron el alirón,
a su once campeón
de las fuerzas futbolistas.

Ya podéis, Don Dioscero,
atracaros de perdiz;
no habéis tenido deslíz,
en este torneo fiero.

Por fin lo sois. Este es
el momento tan ansiado,
de decir: hemos triunfado,
sin derrota y sin revés.

Y acabóse la canción
de lo del año que viene,
pues el Español, ya tiene,
su fajín de Campeón.

Després d'aquesta expansió poètica sobre la final, permeteu-me unes ratlles del primer partit Barracas - Barcelona, celebrat dissabte al terreny de Les Corts.

Seré breu: els argentins ens semblaren tan dolents com els tangos; i l'equip de criatures del Barcelona, igual que sempre: mitja figa mig raïm.

Guanyà el Barça per 2 a 1 després d'un partit en el que molts senyors Esteves hi feren petar una bona bacaina.

JEPET

Carnaval

Carnaval, que duus mala anomenada
perquè ets l'amo del cor i dels sentits
i a la vella la deixes malparada
i a la moxa li fibles els neguits.
T'esperen les genives recremades
i el desig és clavat com un dardell.
Ai! Carnaval que enflores les besades
aquesta gran mentida de la pell!
Ai! pobreta rialla escanyolida
del que enceta amb les ungles els afanys!
Ai! poltre desfermat i sense brida!
Ai! genolls de les noies de quinze anys,
que teniu, a dins la mitja resplendent
aquesta coïssor de pubertat
amanida amb un brot de menta
i quatre minses gotes de pecat!
Carnaval! Rei del plaer i la luxúria,
la sang, encara venç tots els combats.
Oh Carnaval, esbojarrada fúria
de trenta picarols desenfrenats!

M. BARRERA I BONET

Padrines

Hem rebut una carta d'uns xicots catalans soldats en terres africanes, demanant padrines de guerra.

Suposem que les nostres noies s'oferran per portar un xic de consol als soldats que sols ansien tornar a la terra pàtria.

L'adreça és: Comandància Intendència del Riff, companyia automòbils. Villa Sanjurjo (Alhucemas).

Firmen la carta Antoni Costa Sumell; Francesc Miró; Domingo Mateu; Mariano Sanalles, Ramon Oños; Francesc Blanc i Salvador Grimal.

Diàleg infantil:

—Què voldries ésser?

—Guarda de la porra.

—Per què

—Per manar tota la gent i tots els autos. I tu?

—Ji, bisbe.

—Per què?

—Perquè, fes el que fes, ningú no en podés dir mal.

**

UN CAS IMPREVIST

—I jo, per on passo?

MIOPIA APROFITADA

—Es vostè mateix, no ho pot negar; Té la mateixa cara, el seu fill.

Un diari de Berlín enumerava, l'altre dia, els objectes trobats en els quatre teatres subvencionats de Berlín.

S'hi trobaren un gran nombre de guants desaparellats, de rellotges, d'agulles de corbata, de collars, de braçalets, de botonadures dels punys, de portamonedes, de xals, de mocadors, de claus, de mirallets, de barretes pels llavis...

Però hom hi va trobar també una camisa de dona!

¿Quina obra dramàtica o lírica fou suficientment suggestiva perquè una espectadora pogués durant l'espectacle treure's les robes íntimes i oblidar-les de seguida?

❖

Els mateixos noms no impliquen pas uns mateixos destins.

Fa pocs dies, a un carrer parisenc, es va trobar un jove esvaït per la fam. En ésser retornat, va declarar que era estudiant i que s'anomenava Rockefeller.

Però per molt Rockefeller que s'anomenés, feia vint-i-quatre hores que no havia tastat més que un "croissant".

❖

L'altre dia, un senyor madrileny es queixava i amb molta raó, en la final de València. Deia ell: Com volem que guanyin els nostres equippers amb un camp com aquest, si no han pogut aprendre de nedar. Els de l'Espanyol, a Barcelona, almenys tenen mar per entrenar-se; però els nostres no els podem pas enviar cada any a Sant Sebastià.

❖

Els que volem casar-vos amb una noia de pessetes, aneu amb compte, ja heu vist que n'hi ha que es dediquen a deixar els futurs marits plomats abans del matrimoni per si després fallen.

❖

Ahir, la testa de la modista; avui, la de la mecanògrafa; demà, no sabem quina se'n podran empescar els redactors d'un diari català que surt el matí. De totes maneres, els preguem que deixin la diada de les filles de Maria, per quan surti "El Matí".

❖

No us heu fixat el que costa portar la contrària a un guàrdia urbà? Pel cap baix, en fan pagar cent pessetes. Es una bona ocasió perquè els nostres milionaris, si és que en tenim algun, es llueixin una miqueta. I ja cal que vagin de pressa, que aviat caurà en desús el costum.

❖

Aviat, a la Societat de Nacions, hi tindrà representació un nou estat europeu. No us alarmeu; es tracta del nou estat que formarà el Vaticà amb la vènia de Mussolini.

❖

No us recordeu de quan de petits us deien que Esaú s'havia venut la primogenitura per un plat de lleties? La història es repeteix; no us hi heu fixat?

J. C.: Els seus articles passen a "La Campana", amb la qual s'adiuen més. — J. B.: Tracti un altre tema. — R. C.: No fa per L'ESQUELLA. — A. R. (Iquique): Els versos són fluixets. No obstant, segueixi treballant, que en vostè hi han condicions. — J. V.: Va un dels articles. L'altre no. — J. A. (Esplugues): Anirà. — J. M.: Molt bé, senyor, molt bé. — S. M. C.: Vostè escriu amb força correcció i té temperament. Això que ens envia, però, és massa trist. — J. C. C. (Sabadell): No és prou correcte. Li agraim, però, la bona voluntat. Segueixi treballant. — L. P.: El dibuix no pot anar. — P. A. (Monistrol): La censura no deixaria passar aquests versos. — B. R. B.: Anirà. — A. B. i M.: No farem res... per ara. — M. B. i B.: Els seus versos estan molt bé i els publiquem amb gust. — LL. M.: Ho sentim, però és massa llarg.

Carquinyolis BERENGUER

Han fracassat el «Numància»
i el «Jesús del Gran Poder»
perquè ningú d'ells menjava
carquinyolis Berenger.

oo CALDES DE MONTBUY oo

Impremta L'Esquella La Campana : Olm, 8, Barcelona

Si voleu conèixer la vida i el moviment de

BARCELONA

compreu l'Album de dibuixos

OPISSO

Preu: 7 pessetes

OBRES D'EN C. GUMÀ

	Ptes.
Fruyta del temps.—Colecció de poesias, formant quatre tomets titulats: <i>Fruyta amarga, Fruyta verda, Fruyta agre-dolsa y Fruyta madura</i> ; segona edició il·lustrada. Cada tomet 0'60 de pesseta; tots junts.	2'40
L'amor, lo matrimoni y'l divorci	0'60
Del bressol al cementiri	0'60
Buscant la felicitat	0'60
Petons y pessichs	0'60
Barcelona en camisa	0'60
Lo deu del sigle	0'60
Home o dona?	0'60
La dona nua (Moralment)	0'60
Tipos y topos (Colecció de retrats)	0'60
Guerra al cólera! Instruccions pera combatrel	0'60
Cla y català. <i>Llissos de gramàtica parda</i>	0'60
Don Quijote de Valcarca	0'60
Ecce Homo! Monòlech en un acte y en vers	0'60
Filomena.—Viatje de recreo al interior d'una dona	0'60
Lo cólera y la miseria, y una carta al Dr. Ferrán	0'60
Sobre las donas.—Polémica entre C. Gumà y Fantástich	0'60
Vuyts y nous.—Ab lo «retrato» del autor	0'60
20 minuts de broma.—Un tomet que conté dos monòlechs representables, titulats <i>Tres micos y Un cessant</i>	0'60
La Exposició Universal.—Humorada agre-dolsa	0'60
Una aventura de amor.—Il·lustrada per M. Moliné	0'60
Cansons de la flamarada.—Un tomo de 128 pàgs.	1'50
La primera nit.— <i>Impresions de un nuvi</i>	0'60
Lo dia que'm vaig casar.— <i>Impresions d'una nuvia</i>	0'60
Drapets al sol.—Escàndol humorístich, il·lustrat	0'60
Quinze dies a la lluna.—Gatada en vers, il·lustrada	0'60
Ni la teva ni la meua.—Comedia en 3 actes y en vers	2'40
Un viatge de nuvis.—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
Quina dona vol vostè?—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
Lo primer dia.—Juguet cómic en un acte	20
Art de festejar.—Catecisme amorós, en vers, il·lustrat per M. Moliné	0'60

Guia del con... 2.ª part del <i>Art de festejar</i>	0'60
Colon o Carnestoltes?—Ensarronada cómica municipal; il·lustració de M. Moliné	0'60
Pelegrins a Roma.—Viatje bufo-trágic en vers, il·lustrat	0'60
Per què no's casan los homes?—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
Per què no's casan las donas?—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
La salsa del amor.	0'60
Lo món per un forat.—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
De la Rambla a la Manigua.—Aventuras d'un reser-vista, il·lustrada	0'60
Blanche y negres, ó la qüestió de Cuba, il·lustrada	0'60
Un casament a prova.—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
La senyora de tothom.—Humorada en vers	0'60
Lo llibre de les cent veritats.—Edició il·lustrada	0'60
El pecat de Eva.—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
Agencia de matrimonis.—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
Entre faldillas y pantalons.—Humorada en vers, il·lustrada	0'60
Sota la parra.—Colecció de cantars	0'60
Mil y un pensaments.—Colecció de màxims y sentiments.—Un tomo de unas 100 pàginas	(agotada)
Lo Rosari de l'Aurora.—Album humorístich, ab caricatures	(agotada)
Gos y gat.—Juguet cómic en un acte y en vers	(agotada)
Un cap-mas.—Juguet cómic en un acte y en vers	(agotada)
Lo pot de la confitura.—Colecció de poesias	(agotada)
Cura de cristià.—Juguet cómic en un acte y en vers	(agotada)
Guia cómica de la Exposició Universal.—Un tomo de 100 pàginas, ab un plano y varis dibuixos	(agotada)
Una casa de dispesas.—Juguet cómic en un acte	(agotada)
Ensenyansa superior.—Juguet cómic en un acte	(agotada)
Abaix lo existènt!—Disbarat cómic en un acte	(agotada)
L'amor es cego.—Juguet cómic en un acte y en vers	(agotada)
Lo Marqués de Carquinyoll.—Juguet cómic en un acte	(agotada)
Jesús Maria Joseph!—Juguet cómic en un acte	(agotada)
Com se pesca un marit?—Humorada en vers, il·lustrada	(agotada)

Colecció d'obres selectes

E. Murger

Escenes de la vida bohèmia

VERSIÓ CATALANA D'E. LLUELLES
PRÒLEG DE SANTIAGO RUSIÑOL

Ptes. 2,50

J. J. Rousseau

Contracte Social

Traducció i pròleg de
RAMON VINYES

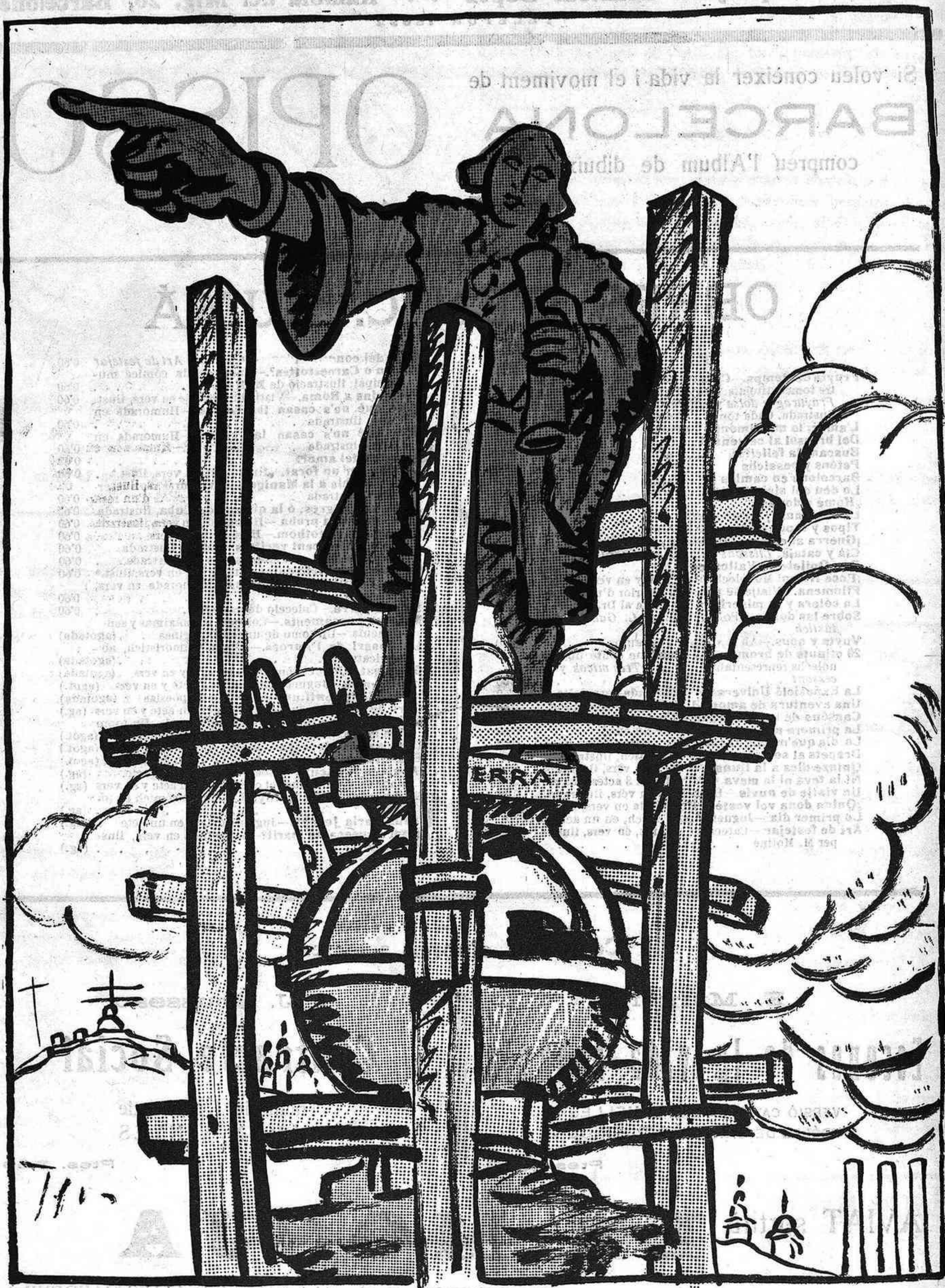
Ptes. 2,50

AVIAT sortirà

LA MONJA

d'En DIDEROT. Traducció i pròleg d'En LLUIS CAPDEVILA

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, fianca de ports. No responem d'extravios si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponals se'ls atorga rebaxes.

L'INCOGNITA

—No sabeu perquè han posat aquesta bastida al monument de Colom? — Per preguntar-li on va néixer.